

SPOLEK RODÁKŮ A PŘÁTEL BOROTÍNA A OKOLÍ V PRAZE

Alena Daňková

*„Láska k rodnému kraji
následuje hned
po lásce mateřské.“¹*

Rodácká spolková činnost byla postavena na základních kamenech, kterými byla láska členů spolku k rodné obci, městu nebo kraji, k jejich historii, kulturnímu dědictví a v neposlední řadě také i k přírodnímu bohatství, a ochota prospět svému rodišti k jeho zvelebení a duchovnímu povznesení. Paměťové instituce poskytují svědectví o vynaloženém úsilí rodáckých spolků zaměřeném na rozvoj, rozkvět a blaho rodnych obcí nebo měst. Krajanské a rodácké spolky měly velký vliv na místní společenství, na vztahy k představitelům veřejné správy a místním elitám.

Táborský státní okresní archiv uchovává záznamy o činnosti rodáckých spolků, u jejichž zrodu stáli rodáci z Tábora, Soběslavi, Jistebnice a Borotína, usídlení v Praze,² kteří se svým přínosem zasloužili o rozvoj svých rodišť spolu s jejich bezprostředním okolím. V Archivu hlavního města Prahy ve spolkovém katastru archivního souboru Magistrát hlavního města Prahy jsou uloženy informace o působení rodáckých spolků v obcích (a městečkách) na území vymezeném současným územním členěním.³

1) ZICH, Stanislav Emil. Rodácké a krajanské spolky. *Lidová demokracie*, roč. 5, č. 130, 3. 6. 1949, s. 1–2. Citovaný úvodník byl doplněn propagačním textem statě Rodáckým a krajanským spolkům, který připravil Přípravný výbor stálého poradního sboru rodáckých a krajanských spolků v Praze.

2) Státní okresní archiv (dále jen SOkA) Tábor, fond Akademický spolek Štítýň, Tábor, 1914–1917; Sdružení rodáků a přátel Tábora a okolí, Praha, 1927–1953; Spolek rodáků a přátel města Soběslav a okolí, Praha, 1947–1953; Klub rodáků města Jistebnice a okolí, Praha, 1934–1953; Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí, Praha, 1944–1953.

3) Archiv hlavního města Prahy, fond Magistrát hlavního města Prahy II, Národní výbor hlavního města Prahy, odbor vnitřních věcí – spolkový katastr 1895–1990 (dále jen AHMP, spolkový katastr), ve kterém jsou dochované spisy rodáckých spolků se sídlem v Praze, jejichž spolková činnost byla zaměřena na všestrannou pomoc členů – rodáků svým rodným obcím a městům. Ze sledovaného území táborského okresu lze mezi nimi spatřit Spolek jihočeských akademiků Štítýň, Praha, 1896–1920, sign. SK–X/72; Sdružení rodáků a přátel města Tábora a okolí v Praze, Praha, 1928–1953, sign. SK–XXII/1643; Spolek rodáků a přátel města Soběslavi v Praze, Praha, 1948–1953, sign. SK–XXII/3554; Klub rodáků města Jistebnice a okolí (od 1945), Praha, 1925–1953, sign. SK–II/700 a Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí v Praze, Praha, 1941–1953, sign. SK–XXII/2959. Ve spolkovém katastru jsou dochované spisy spolku Kroužek rodáků a přátel Ratibořských Hor a okolí, Praha, sign. SK–II/1193; Kruh přátel a rodáků bechyňských, Praha, sign. SK–XI/938; Rodáci a přátelé mladovožičtí, Praha, 1931–1953, sign. SK–XXII/1934, později začleněni do Osvětové besedy v Praze II.

Utváření rodáckých spolků a ukončení činnosti

Vlivem hospodářských a politických událostí v polovině devatenáctého století byly posíleny snahy k formulování občanských a politických práv občanů. Dobrovolné sdružování osob bylo jednou z forem projevu veřejného života moderní občanské společnosti. Tématem spolků a spolkové činnosti se zevrubně zabývaly mnohé odborné studie předních historiků, kteří v nich představili rozvoj společenských vztahů na pozadí politických a hospodářských událostí se zvláštním zaměřením na období od druhé poloviny 19. století do poloviny 20. století. Informace čerpané z archivních pramenů a statistických údajů vypovídají o úsilí politických činitelů na dlouholetém utváření spolkového zákona a roli státu v tomto procesu.⁴

Císařským patentem č. 253 ř. z. z 26. listopadu 1852, o spolcích, byl položen základ pro rozvoj spolkové činnosti.⁵ Další právní normou rozvíjející a posilující občanské svobody byl zákon č. 134 z 15. listopadu 1867 ř. z., o práve spolčovacím, který se stal součástí prosincové ústavy vydané téhož roku s platností v zemích Předlitavska až do konce monarchie. Tímto zákonem byly upraveny podmínky spolčování i po roce 1918. Československá republika jej převzala s drobnými úpravami a posléze i v novelizované podobě platil v době druhé republiky a Protektorátu Čechy a Morava, kdy bylo přistoupeno k dalším úpravám spolkového práva velmi omezujícím spolkovou činnost.⁶

Dekretem prezidenta republiky Československé z 25. září 1945 č. 81/1945 Sb., o některých opatřeních v oboru spolkovém, byla zrušena „nařízení a opatření z doby nesvobody“ a byla provedena náprava spolkového života.

Po únoru 1948 došlo k postupnému omezování spolčovacího práva, které vyústilo v roce 1951 k přijetí zákona č. 68/1951 Sb., o dobrovolných organizacích a shromážděních, ze dne 12. července 1951, jímž byl zrušen zákon č. 134/1867 ř. z. ve znění pozdějších předpisů. Nově se lid sdružuje v dobrovolných organizacích „k uplatnění svých demokratických práv a tím i k upevnění lidové demokratického

4) JANÁK, Jan. Spolky v českých zemích do roku 1951. In: *Politické strany a spolky na jižní Moravě: XXII. Mikulovské sympozium 7. – 8. října 1992*. Mikulov [1993], s. 59–93; DRAŠAROVÁ, Eva. Stát, spolek a spolčování. In: *Paginae historiae: sborník Státního ústředního archivu v Praze*. Praha, 1, 1993, s. 152–177; LAŠŤOVKA, Marek et al. *Pražské spolky: soupis pražských spolků na základě úředních evidencí z let 1895–1990*. Vyd. 1. Praha 1998. Documenta Pragensia. Monographia; vol. 6, s. IX–XXIV.

5) Stadionova ústava ze 4. března 1849 v ust. § 7 uvádí, že každý občan má právo se shromažďovat a tvořit spolky, pokud účel a prostředek nebo způsob a druh shromažďování nebo spolčení není protiprávní nebo státu nebezpečný.

6) Vládní nařízení z 27. ledna 1939 č. 13/1939 Sb. II, jímž se mění a doplňuje zákon ze dne 15. listopadu 1867, č. 134 ř. z., o právu spolčovacím, a stanoví tresty za neoprávněné sdružování, změnilo některé části spolkového zákona v zemi České a Moravskoslezské. Další právní normou vydanou dne 27. ledna 1939 č. 30/1939 Sb. II, o tvoření zvláštních sdružení, nepodléhajících zvláštním předpisům o sdružování, a o dozoru na ně, bylo umožněno tvoření zvláštních sdružení nepodléhajících spolkové legislativě. Tato norma pozbyla platnosti teprve v roce 1990 přijetím zákona ze dne 27. března 1990 č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů. V posledním řadě i vládní nařízení z 31. března 1939 č. 97/1939 Sb., jímž se mění a upravuje zákon ze dne 15. listopadu 1867 č. 134 ř. z., o právu spolčovacím, a činí některá opatření týkající se spolků.

zřízení a k podpoře úsilí o výstavbu socialismu“. Zákon byl doplněn vyhláškou ministerstva vnitřní z 29. září 1951 č. 320/1951 Ú. 1., o dobrovolných organizacích a shromážděních. Péče nad organizacemi byla svěřena národním výborům, které je řídily, dále pak ministerstvu vnitřní v oblasti obecné činnosti organizací anebo ústředním úřadům příslušným podle úkolů organizací. Od účinnosti nové právní úpravy byla spolková činnost krajských a rodáckých spolků postupně tlumena. Na základě rozhodnutí členů zúčastněných ve valné hromadě bylo přikročeno k rozpuštění spolku anebo se staly součástí vlastivědných kroužků občanské besedy v místě působnosti.

Svaz rodáckých spolků z Povltaví a Posázaví

Městys Borotín se geograficky nachází přibližně jedenáct kilometrů severo-severozápadně od města Tábora. Územní správní reorganizace v roce 1949 začlenila obec Borotín do tábořského okresu kraje Českosudějovického. Současné vymezení jeho katastrálního území tvoří zároveň hranici mezi Středočeským a Jihočeským krajem.⁷ Územní dispozice s částečně podhorským charakterem spojovala periferní obce obou krajů v hledání východisek při řešení společných nebo podobných problémů z oblasti hospodářské, kulturní, ale i sociální.

Na počátku svého působení se Spolek rodáků a přátel Borotína v Praze stal členem Svazu rodáckých spolků z Povltaví a Posázaví v Praze registrovaného ve spolkovém katastru pod signaturou SK–XXII/1313,⁸ z jehož zkušeností a podnětů vycházel při plánování a realizaci vlastních spolkových aktivit. Počátek činnosti svazu je datován k roku 1925.⁹ Stanovy uvádí, že účelem spolku bylo „vyvolávaní a podporování veškeré snahy a jich provádění, které směřují k humánnímu, kulturnímu a hospodářskému rozkvětu celého Povltavska a přilehlých k němu krajů“. Prostředky spolku byly získávány z pořádání přednášek, zábav, výletů a jiných projevů vyplývajících z účelu svazu, vydáváním vhodných časopisů a publikací buď samostatně, nebo ve spojení se spolky začleněnými ve svazu, vybíráním členských příspěvků, peněžními sbírkami, dary, odkazy od členů nebo příznivců. Členem spolku mohly být rodácké spolky po přijetí výborem svazu. Členové platili členské příspěvky stanovené valnou hromadou na příští správní rok. Spolky byly zastoupené na valných hromadách svými zástupci, kteří měli hlasovací právo a mohli používat „veškerých výhod svazových“.

7) Zákonem č. 280/1948 Sb., o krajském zřízení z 24. prosince 1948 byla vytvořena soustava krajů. Do roku 1949 patřil Borotín pod správu sedlečanského okresu. Na vlastní žádost byl Městys Borotín začleněn od 1. února 1949 do okresu Tábor, Kraj Českosudějovický. SOKA Tábor, fond Archiv městyse Borotín, 1657–1945 (1950) (dále jen Archiv městyse Borotín), obecní kronika 1915–1945 (1950), nepracováno, s. 167–168. Dostupné z: <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/200183/177> a <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/200183/178> [cit. 2016–10–28].

8) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/1313, Svaz rodáckých spolků z Povltaví a Posázaví v Praze (dále jen Svaz rodáckých spolků), Praha, 1924–1950, kart. č. 920.

9) Tamtéž. První stanovy byly schváleny výnosem Zemské správy politické v Praze ze dne 30. března 1925 pod č. j. 133175ai 1925/2A–1984 ai 1925.

V duchu stanov svaz ve spolupráci s Vltavským komitě v Praze¹⁰ vydal v roce 1930 metodickou pomůcku s názvem *Střední Povltaví a jeho budoucnost*,¹¹ z níž rodácké spolky čerpaly podněty k rozvíjení cílených aktivit prospěšných pro své město, obec či region.¹²

V Lidové demokracii byl otištěn metodický návod zaměřený na činnost rodáckých spolků, jehož autorem byl Stanislav Emil Zich.¹³ V úvodníku byly formulovány myšlenkové teze zaměřené na okruhy činnosti rodáckých a krajanských spolků, které byly doplněny i o prvky budovatelských snah, které pak byly zvláště zdůrazněny v textu: „*Láska k rodnému městu a kraji, mohutné budovatelské úsilí, povznesení i zkrášlení a posléze ochrana a obrana svého rodného města a kraje, jsou smyslem a krédem všeho členstva rodáckých a krajanských spolků.*“ Zvláště pak v poválečném období v době první pětiletky byly na obce kladeny úkoly, které by bez pomoci rodáků sdružených do rodáckých spolků byly jen těžko dosažitelné. A tak rodáci využili příležitosti pomoci svým rodným místům v naplňování jejich vytčených cílů

10) Činnost spolku byla zaměřena na poskytování informací a organizaci práce při naplňování myšlenky postavení vodního díla na řece Vltavě nad Stěchovicemi. Hlavním úkolem byla propagace vodního díla s akcentem na prospěšnost stavby pro region z hlediska politického a hospodářského. Projekty byly zaměřené vedle vodního díla také na úpravu řeky Sázavy, postátnění a úpravu silnic z Prahy „na jih“, dráhu z Plzně přes Sedlčany do Brna, autobusové trati a jiné hospodářské úkoly.

11) *Střední Povltaví a jeho budoucnost*. Praha 1930, 52 s.

12) Tamtéž. Příspěvek Aloise Štůly Úkoly a cíle rodáckých spolků se věnuje počátkům rodáckého snažení zaměřeným na humánní a podpůrné činnosti. Vyzdvihuje postupné zdokonalování stanov, zvláště pak jejich propracovanost a přesné zacílení. Spolky jsou „drobný, ale opravdový průbojník lepšího příští svých rodných krajů, neutuchající a nezištní bojovníci za lepší a snazší skývu chleba svých krajanů“. První rodácké spolky vznikaly v hospodářsky zaostalejších krajích, které se vyskytovaly, jak uvádí autor, „téměř na dosah ruky od Prahy, kraje s lidem pilným a přičinlivým, s půdou úrodnou, s podmínkami veškerého rozvoje, leč kraje zapomenuté a zapomínané, které neleží na výsluní politických skupin mocenských, v jejichž tepnách obíhá pouze krev vlastní, nezmlazovaná a neposilovaná žádnými injekcemi z fondů a prostředků veřejných“. Autor vyzdvihuje houževnatost spolkových činovníků, které sdružila neutuchající a činorodá láska k rodišti, v podporování své obce a krajanů v oblasti kulturní, sociální a hospodářské. Autor si všimá i druhé roviny rodáckých snah. Vedle sociální a kulturní roviny, které byly zastoupené v uspořádaných vánočních nadílkách pro chudou školní mládež a místní chudé občany, péče o školy v doplňování školních pomůcek, péče o veřejné knihovny a čítárny, o pomníky padlým vojínům v první světové válce, se věnovaly i hospodářským problémům kraje. Činovníci vyvíjeli úsilí v intervencích a žádostech u příslušných úřadů a zákonodárných klubů o výstavbu a zdokonalení silniční sítě a autobusového spojení vedoucí k posílení turistického ruchu v regionech. Autor svůj příspěvek zakončuje heslem „Za lepší budoucnost rodných krajů!“, které plně vystihuje cíl rodáckých spolků. Metodická příručka se dále zabývá otázkou, „kterými prostředky by bylo možno nejlépe zvelebiti hospodářsky i v jiných stránkách naše Středovltaví (od Prahy do Týna mezi drahou Praha–Benešov a Praha–Příbram), na niž odpovídají autoři dalších příspěvků. Josef Kráčmer ve své stati s názvem Lidský duch a dary přírody poukazuje na odliv lidských zdrojů z chudých venkovských oblastí do měst, který by zastavila soustředěná péče na vzdělávání obyvatelstva, zejména školní mládeže, a pořádání hospodářských a hospodyňských kurzů v obcích a okresních městech, diskuze zaměřené na hospodářské otázky rozvoje kraje. Heslem Středovltaví „Oživením tvůrčích schopností lidu na poli hospodářském a kulturním dospětí k hospodářskému a kulturnímu oživení kraje“ měly vyústit do hospodářské činnosti s využitím místních přírodních zdrojů za využití spolupráce všech dostupných hospodářských organizací zastoupených v regionech. Oživení by přineslo nově zřízené krajinské muzeum, kde by byly soustředěny kulturní, historické a umělecké památky Povltaví. Výzva ke spojení dostupných sil k povznesení Povltaví se dotýkala i poslanců a senátorů ze Středovltaví a organizací politických stran zastoupených v kraji.

13) Blíže viz ZICH, S. E. Rodácké a krajanské spolky, s. 1–2.

a dle svých osobních možností a schopností napomáhali v orientaci, v rozhodování v projednávaných úředních záležitostech nebo urychlení vyřízení žádostí na příslušných úřadech.

Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí v Praze

Nedaleko od Borotína v městečku Jistebnice působil již od roku 1925 Klub rodáků města Jistebnice a okolí se sídlem v Praze. Rodácké spolky působily i v nedaleké Prčici, Sedlci nebo Voticích. Členové uvedených rodáckých spolků se setkávali na svých členských schůzích nebo jiných společenských setkáních uspořádaných v Praze nebo v konkrétní obci. Vzájemná spolupráce mezi rodáckými spolky se záhy projevila v rychlé a účinné pomoci rodné obci, škole nebo jednotlivým občanům a přinášela nové podněty do veřejného života nebo spolkové činnosti.

Myšlenka všestranné pomoci rodišti spojila zakládající členy k vynaložení úsilí vedoucímu k úspěšnému naplnění všech úředních procedur vycházejících z legislativních norem. Registrace spolku borotínských rodáků stejně jako u jiných pražských spolků byla úředně vedena v intencích zákona č. 134/1867 ř. z. Spolek byl zapsán do evidence tzv. spolkového katastru, v němž jsou dochované informace o spolkových aktivitách na území Prahy v letech 1895–1945 pražským policejním ředitelstvím, v letech 1945–1949 Ředitelstvím národní bezpečnosti v Praze a od roku 1949 referátem pro vnitřní věci Ústředního národního výboru hlavního města Prahy. Po roce 1951 byly do evidence katastru zakládány záznamy o zániku spolků.¹⁴

Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí v Praze byl povolen výnosem Zemského úřadu v Praze č. $\frac{1}{19-1453/1}$ ze dne 26. června 1941.¹⁵ První úřední aktivitou spolku bylo oznámení Policejnímu ředitelství v Praze o konání ustavující valné hromady dne 28. března 1942 v malém sále Paláce Radia na Vinohradech. Program byl zaměřen na zahájení valné hromady, volby činovníků, projevy hostů, podání volných návrhů a posledním bodem bylo zakončení valné hromady. Oznámení za spolek podepsali zakládající členové Karel Pošvář a Alois Beroušek, zatím bez funkčního zařazení ve spolku.

Spolkové stanovy

Základním dokumentem borotínského rodáckého spolku byly stanovy odeslané dne 11. dubna 1941 na Zemský úřad v Praze, který oznámil, že nebylo zapovězeno zřízení borotínského spolku a že spolek je povinen oznámit ustanovení spolku spolu s příloženými stanovami na Policejní ředitelství v Praze.¹⁶ V šestnácti bodech stanov bylo uvedeno mimo jiné, že účelem spolku je podněcovat a podporovat snahy a nařízení směřující k humánnímu, kulturnímu a hospodářskému rozkvětu Borotína a okolí. Mezi prostředky, jimiž spolek dosahoval vytčeného účelu, byly uvedeny

14) Blíže rozpracováno v obsáhlé edici LAŠŤOVKA, M. et al. *Pražské spolky: soupis pražských spolků na základě úředních evidencí z let 1895–1990*, s. XXIV–XXIX.

15) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí v Praze (dále jen Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí), kart. č. 1005.

16) Tamtéž. Stanovy byly na základě povolení odeslány borotínským rodákem Karlem Pošvářem.

uspořádané přednášky, divadelní představení, společenské zábavy, výlety a sjezdy, vydavatelská činnost vlastní nebo ve spojení s činiteli pracujícími k dosažení cíle, členské příspěvky, sbírky peněžní a jiné mezi členy a příznivci spolku, dary a odkazy a výtěžky z podniků. Členové spolku byli rozděleni na čestné, které volí valná hromada pro návrhu výboru pro jejich zásluhy o spolek a jeho účely, zakládající, kteří složili do roka jednou pro vždy nejméně dvě stě korun a na činné, kteří platí členský příspěvek deset korun ročně, pokud by valná hromada neurčila jinak. Členství bylo platné po schválení výboru spolku. Dále jsou uvedeny podrobnosti ukončení členství, které nastane v případech vystoupení ze spolku po písemném oznámení výboru spolku, vyloučení výborem spolku nebo úmrtím. Členům náleželo právo volit a být voleni činovníky spolku za předpokladu, že mají bydliště v Praze nebo eventuálně i mimo Prahu s podmínkou pravidelné účasti na spolkových schůzích.

Valná hromada zaujímal ve stanovách významné postavení. Řádná valná hromada se svolávala v prvním čtvrtletí kalendářního roku. Mimořádná valná hromada by se konala na základě rozhodnutí výboru spolku nebo na základě jedné pětiny členské základny s uvedením důvodu. Valné hromadě náleželo volit předsedu, dva místopředsedy, jednatele, pokladníka, zapisovatele a členy výboru, náhradníky a přihlížitele, členy smírčího soudu, jmenovat čestné členy, vymezit výši členských příspěvků, změnit stanovy, kontrolovat a schvalovat zprávy o činnosti, usnášet se o návrzích výboru a členů, zřizovat zvláštní odbory a usnést se o rozjetí spolku. Valná hromada byla usnášeníschopná nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů. Volby byly provedeny akla-mací nebo lístky, pokud o to požádala nejméně třetina přítomných. Ve stanovách byly rovněž upraveny náplně činností výboru. Mezi poslední odstavce stanov byla zahrnuta i možnost zveřejňovat spolkové vyhlášky v časopisech a ustanovení členství ve Svazu rodáckých spolků v Povltaví a Posázaví se sídlem v Praze.

Závěrem stanov bylo upraveno rozjetí spolku, o němž rozhoduje mimořádná valná hromada za přítomnosti jedné čtvrtiny členstva a nejméně tří čtvrtinovou většinou všech přítomných členů. Povinností valné hromady je učinit rozhodnutí o spolkovém jmění, které může být použito jen k účelům, které spolek sledoval. V případě rozpuštění spolku anebo ztráty členů případně spolkové jmění fondu na udržování chudinského domu v Borotíně.

Na první valné hromadě byl zvolen Alois Beroušek z Nuslí předsedou,¹⁷ Bohumil Bálek z Prahy III. prvním místopředsedou, Josef Bouček z Prahy II. druhým místopředsedou, Bohumil Lachout z Prahy XVI. jednatelem a Karel Pošváb z Prahy XII. pokladníkem.¹⁸

17) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Alois Beroušek byl předsedou od roku 1942 až do roku 1953, kdy spolek dobrovolně ukončil činnost.

18) Tamtéž. Úředním vysvědčením Policejního ředitelství v Praze ze dne 13. 4. 1942 byl potvrzen předseda, místopředsedové, pokladník a zapisovatel včetně jejich kompetencí. Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí pod č. j. 1/42 oznamoval policejnímu ředitelství jména činovníků zvolených na valné hromadě dne 28. března 1942. Vedle již uvedených jmen předsedy, obou místopředsedů, jednatele a pokladníka byl na seznamu uveden Viktor Šmejkal, zapisovatel. Do výboru byl zvolen Josef Anděl, Antonín Bareš, Alběna Jandějsková, Bedřich Králík, Alois Kozel, František Dražan-Borotínský, Marie Vojtíšková. Náhradníky byli voleni J. B. Zyka-Borotínský, Rudolf Cikhart, Václav Chomout a František Šmejkal. Revizory účtů byli zvoleni Josef Bálek a František Dohnal. Smírčí soud zastupoval Jan Dolejš, Ludvík Jindrák, JUDr. Rudolf Křemen, Hynek Trippé a Josef Zoul.

V následujících letech byli na řádných valných hromadách voleni spolkoví činovníci, kteří mohli spolek veřejně zastupovat.¹⁹

V duchu stanov schválených ustavující valnou hromadou v březnu 1942 spolek vyvíjel aktivity, jimiž bylo dosaženo „účelu spolku“.²⁰ Vzhledem k torzovitému dochování spolkové činnosti v táborském archivu jsou obě zprávy o činnosti předložené v doslovném znění.

První zpráva o činnosti spolku zachycující období od května 1945 do listopadu 1949 adresovaná Ústřednímu národnímu výboru hlavního města Prahy, spolkovému oddělení, ze dne 23. listopadu 1949, pod č. j. SK–XXII/2959, podala podrobný popis spolkové činnosti.

„Činnost našeho spolku zaměřena jest převážně pracovatí k humánnímu, kulturnímu a hospodářskému rozkvětu našeho městečka Borotína.

Plnice tento program vykonali jsme od roku 1945 20 členských schůzí s kulturním programem ... zaměřen byl k našemu rodnému kraji, zejména k jeho historickým památkám. Spolek jest v nepřetržitěm spojení s veřejnými činiteli městečka Borotína tj. s představiteli Místního národního výboru a ředitelství národní a střední školy. Spolek účastní se veškerého veřejného podnikání v našem rodišti a spolupracuje vždy k zdárnému splnění stanoveného programu. Jmenovaným veřejným institucím jest nápomocen v intervencích, zejména v Praze na příslušných místech. V roce 1945 spolupracoval spolek při oslavách „Borotín v odboji v letech 1939–1945.“²¹ V roce

19) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Jednatel spolku zprávou č. j. 13/43 ze dne 12. května 1943 oznamuje Policejnímu ředitelství v Praze, spolkové oddělení, složení spolkových činovníků zvolených valnou hromadou dne 9. května 1943; spolek pod č. j. 10/44 ze dne 21. března 1944 oznamuje složení činovníků zastupujících spolek; oznámení jednatele a prvního místopředsedy adresované Ředitelství národní bezpečnosti v Praze, odd. I, k č. j. 4947/46 odd. I. z 20. července 1946, ze dne 16. srpna 1946 o ustanovení nového předsednictva a výboru; seznam činovníků zvolených ve správním roce 1947 byl odeslán dne 6. srpna 1946 na adresu Policejního ředitelství v Praze, spolkové oddělení. Zajímavý je údaj o zvolení třech místopředsedů a dvou jednatelů; druhý jednatel oznamuje Ředitelství Sboru národní bezpečnosti, spolkové oddělení, přípisem ze dne 15. března 1948 výsledky valné hromady spolku; oznámení spolku ze dne 22. března 1949 o výsledku zastoupení činovníků v předsednictvu, výboru, náhradníků a revizorů účtů; oznámení odeslané dne 27. února 1950 na adresu Krajského velitelství národní bezpečnosti v Praze o výsledku voleb spolkových činovníků na VIII. valné hromadě. Na post prvního místopředsedy byli postupně zvoleni Bohumil Bálek (1942), JUDr. Rudolf Křemen (1943–1944), Josef Anděl (1946–1947), František Sládek (1949–1950) a Roman Cikhart (1951–1953). Druhým místopředsedou byli zvoleni Josef Bouček (1942), Antonín Baroš (1943), Rudolf Ezechiel Cikhart (1944), Rudolf Houžka (1946), František Sládek (1947), Roman Cikhart (1949–1950), František Sládek (1951–1953). Funkce třetího místopředsedy byla zařazena od roku 1946. Vykonával ji JUDr. Rudolf Křemen (1946–1947) a Josef Šmejkal (1949–1951). Jednateli byli zvoleni Bohumil Lachout (1942–1949), Josef Anděl (1949–1953). Za správu spolkové pokladny byli zodpovědní Karel Pošváb (1942–1949), Vlasta Konheřerová (1951–1953). Zapisovateli byli Viktor Šmejkal (1942), Rudolf Houžka (1943–1944), Marie Vojtíšková (1946), Rudolf Houžka (1947), Anna Hrabáková (1948–1953).

20) AHMP, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Zpráva byla adresovaná Ústřednímu národnímu výboru hl. m. Prahy, Krajskému velitelství národní bezpečnosti v Praze ze dne 23. listopadu 1949. Zpráva uvádí i aktivity spolku uskutečněné již v roce 1943.

21) Blíže viz MATĚJKA, Josef. *Borotín v odboji v letech 1939–1945*. Borotín 1945, 36 [II] s. Odbojovou činnost v Borotíně popisuje ve školní kronice Václav Skalický, ředitel školy. Blíže viz SOKa Tábor, fond Archiv školy Borotín (dále jen AŠ Borotín), školní kronika 1940–1950, s. 69–74, nezpracováno.

1946 Spolek se Svazem národní revoluce uspořádal pietní oslavu s odhalením pamětních desek na domech 6 umučených hrdinů z doby odboje.²² V době okupace zpustl a značně byl poškozen starobylý a kdysi slavný kostel v Podolském Kostelci, založený roku 845.²³ Spolek a jeho členové značně přispěli k záchraně této nejstarší památky jižních Čech. V roce 1946 vydal spolek publikaci *Historický místopis Borotína*²⁴ nákladem 500 výtisků. Ve spolupráci s místním národním výborem přispěl spolek na zřízení místního rozhlasu a zařízení telefonu do osadní obce Kamenná Lhota²⁵ a vyzval členstvo k dobrovolným darům. Obecní a školní knihovnu obohatili jsme zakoupením hodnotné četby.²⁶ Jednotě Sokol přispěli jsme darem za postavení tělocvičny. Provádíme propagaci našeho rodiště různými přednáškami,²⁷ články

Dostupné z: <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/265/71>; <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/265/72>; <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/265/73>; <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/265/77>; <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/265/75>; <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/265/76> [cit. 2016–10-28]. Dále viz SOKA Tábor, fond Archiv městyse Borotín, obecní kronika 1915–1945 (1950), s. 132–135, nezpracováno. Dostupné z: <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/200183/142> až <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/200183/145> [cit. 2016–10-28]. Poznámka kronikáře Václava Hořejše upozorňuje na to, že brožuru Matějkovu „nutno ... v tomto směru přijímat kriticky“.

22) Slavnost byla uspořádána dne 21. října 1945 v Borotíně z podnětu krajského vedení odbojové skupiny Vacek-Červinka z Tábora. Záštitu nad slavností převzal ministr dopravy generál Antonín Hasal a divizní generál Josef Janáček, velitel vojenské oblasti 2, Tábor. SOKA Tábor, fond Archiv městyse Borotín, obecní kronika 1915–1945 (1950), s. 148–149. Dostupné z: <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/200183/158>; <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/200183/159> [cit. 2016–10-28]. Blíže také SOKA Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Svaz národní revoluce, místní odbočka Borotín a okolí podal žádost na Ministerstvo výživy v Praze o mimořádný příděl lihovin, cukru, omastku, marmelády, sýra a uzeniny na uspořádání sousedského bálu, kterému bude předcházet pietní akt odhalení pamětních desek na domech borotínských občanů, kteří byli umučeni nebo zemřeli ve vězení. Na okraji listu bylo tužkou připsáno „600 účastníků“.

23) SOKA Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. V korespondenci s borotínským farním úřadem je dochována žádost o příspěvek na opravu kostela, který byl roku 1942 z důvodu špatného fyzického stavu uzavřen. Náklady na opravu převyšovaly možnosti borotínské farnosti. Spolek borotínských rodáků podpořil myšlenku opravy významného kostela, která nakonec vyústila vydáním drobné tiskoviny věnované Podolskému Kostelci s vrocením 845–1945, kterou doplnili kresbou Jaroslav Poš a básní Zelený Kostelec František Kašpar. Výtěžek z prodeje byl poskytnut farnosti na opravu kostela. Snaha byla ještě podpořena finanční sbírkou uspořádanou u příležitosti kostelecké poutě, která se konala 14. září 1947 za osobní účasti J. E. Dr. Josefa Hloucha, biskupa českobudějovického; viz obr. 1–2.

24) CIKHARDT, Rudolf Ezecháš. *Historický místopis Borotína*. Praha 1946. 128 - [IV] s. Rudolf Ezecháš Cikhart, nar. 10. dubna 1888 v Borotíně, zemř. 16. května 1944 v Praze, místopředseda Spolku rodáků Borotína a okolí v Praze. Pocházel z rodiny borotínského mlynáře, studoval na tábořské Reálce, posléze na Hospodářské akademii v Táboře. Působil jako vrchní hospodářský likvidátor banky Slavie v Praze. Svou volnočasovou činnost zaměřil zejména na regionální historii. Své příspěvky publikoval v mnoha odborných časopisech. Další práci, která byla vydána, je Osada chotovinská. Blíže viz CIKHARDT, Rudolf Ezecháš. *Osada chotovinská*. Tábor 1932, 123 - [I] s. Byl autorem kreseb v práci svého bratra, blíže viz CIKHART, Roman. *Borotín. Nástin historický*. Borotín 1909, 36 s., obrázky hradu Borotína, plán hradu a městečka Borotín; další pak v časopisu *Kraj kalicha*. Veřejně se angažoval při Kypťových oslavách v roce 1943 nebo se zasloužil o opravu kostela v Borotíně.

25) SOKA Tábor, fond Archiv městyse Borotín, obecní kronika 1915–1945 (1950), s. 155. Dostupné z: <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/200183/165> [cit. 2016–10-28].

26) SOKA Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. V korespondenci vedené s obcí a se školou je zachycena péče o doplnění obou knihoven.

27) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Na členském schůzi konané dne 9. května 1942 v malém sále Paláce Radia přednesl přednášku spisovatel Rudolf Cikhart „o historii rodného městečka Borotína, o nejstarších zprávách o krajině, hradu a kostelu, jeho

v denním tisku²⁸ a rozhlasem²⁹ a filmu.³⁰ Popularizujeme našeho rodáka Jana Evangelistu Kypťu, hudebního skladatele³¹ a přispíváme k rozšíření jeho hudebních děl.³²

první duchovní správě, stavbě hradu a o jeho prvních držitelích, o zprávách z dob utrakvistické duchovní správy, o místních událostech v 16. století, rozdělení statku, zániku hradu po roce 1620, zániku fary, neúrodě a moru, škole od roku 1620, požárech a osudech krajiny až do světové války“. Dochovala se prezenční listina s podpisy 31 členů, kteří se zúčastnili přednášky konané dne 9. února 1947 v paláci Metro, v restauraci Vagon, kde Ing. arch. Rudolf Hrabá představil chystaný regulační plán městečka Borotína a přípravné práce k němu. Jiná přednáška, tentokrát Romana Cikharta, byla proslavena na páteční valné hromadě dne 20. dubna 1947 v sále hotelu Beránek na Vinohradech. Téma přednášky bylo zaměřeno na Borotín v literatuře. Na valné hromadě konané dne 26. 2. 1950 vystoupil Roman Cikhart s přednáškou o starých pověstech z kraje borotínského, která byla odměněna bouřlivým potleskem. Josef Anděl pronesl dne 3. 2. 1951 přednášku na téma *Sociální postavení pracujících dnes a před padesáti lety*.

28) DRAŽAN BOROTÍNSKÝ, František Robert Václav. Do Borotína a okolí! *Český jih*, roč. 69, č. 15, 12. 4. 1941, s. 2. Jiné příspěvky – Městečko Borotín uctí svého rodáka J. Ev. Kypťu, památce starého kantora – muzikanta. Poetové opěvovali Borotín. Staré rody borotínských. Lesní hospodářství Borotína. Školství v Borotíně. Starý borotínský zámek. Idylické městečko Borotín. Neúnavná práce borotínského rodáka. Jak se časy mění. Práce borotínských ochotníků. Sousedé škádli Borotínských. *A–Zet českého jihovýchodu*, Tábor, 28. 7. 1943, s. 2. Borotínští učitelé byli vždy velmi dobří hudebníci. Významní borotínští rodáci. *A–Zet českého jihovýchodu*, Tábor, 28. 7. 1943, s. 1. Další oslavy J. Ev. Kypťu. *A–Zet českého jihovýchodu*, Tábor, 3. 8. 1943, s. 2. Činovníci spolku v roce 1946 zajistili několikrát otisknutí oznámení v deníku Lidová demokracie, Práce a Svobodné slovo o konání valné hromady uspořádané dne 7. dubna 1946 v malém sále Měšťanské besedy v Praze II, Vladislavova 20. V roce 1947 spolek žádá o zveřejnění upozornění o vydání Historického místopisu Borotína a žádá o připsání informace o možnosti zakoupení knihy u pokladníka Karla Pošváře s uvedením adresy. V roce 1948 byla k propagaci městečka Borotín vydána pohlednice. Blíže viz SOKA Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí.

29) SOKA Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Rozhlasové pásmo z Tábořska k 130. výročí narození a 75. výročí smrti Jana Evangelisty Kypťu, borotínského rodáka a hudebního skladatele. Rozhlasové vysílání pod režii Premysla Pražského se uskutečnilo v sobotu 4. září 1943 od 17.30–17.55 hodin, autorem doprovodného textu *Borotín* byl F. K. Zeman. Zvukové snímky skladeb Jana Evangelisty Kypťu byly pořízeny v Borotíně ve dnech 31. července a 1. srpna 1943 při slavnostním odhalení desky na rodném domě skladatelově. Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí v Praze uspořádal při té příležitosti velké oslavy, při kterých byla představena jeho nejslavnější díla a na rodném domku na náměstí čp. 3 pamětní deska.

30) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Na třetí a čtvrté (!) řádné valné hromadě konané dne 7. dubna 1946 v malém sále Měšťanské besedy se promítaly úzké filmy z Kypťových oslav, ze vzpomínkové slavnosti *Borotín v odboji* a přírodní film *Zřícenina Starý zámek*.

31) Jan Evangelista Kypťu, nar. 1. prosince 1813 v Borotíně, okr. Tábor – zemř. 5. dubna 1868 v Telči, učitel, hudební skladatel, historik, spisovatel. Pocházel z rodiny tkalce. Hudební nadání po otci rozvíjel pod dohledem borotínského učitele. V jeho *Deníku* (KYPTA, Jan Evangelista – PERNICA, Bohuslav, ed. *Deník Jana [Evangelisty] Kypťu, opsaný synem jeho Bernardem*. [1. vyd.]. Praha 1940, 186 s. Topičovy knihy českých osudů.) uvádí, že v roce 1832 velmi úspěšně absolvoval varhanický kurs v Praze. Jeho dalším působištem bylo město Jindřichův Hradec, kde vznikly jeho první hudební skladby. Při pedagogické činnosti se zúčastňoval hudebních soutěží organizovaných pražskou varhanickou školou. V roce 1848 se přistěhoval do Telče, kde působil jako pedagog na dívčí obecné škole. Jeho hudební tvorba se rozvíjela, stal se ředitelem kůru a založil chrámový orchestr se sborem. Cenné jsou jeho pastorely se zpěvnou melodií vycházející z trojzvuku pastýřských píšťal. Vedle chrámových skladeb komponoval i populární skladby. V rozhlasovém pásmu z Tábořska k 130. výročí narození a 75. výročí úmrtí Jana Evangelisty Kypťu vysílaném dne 4. září 1943, z něhož se dochoval scénář, bylo vzpomenuáno, že „roku 1845 složil Kypťu jako své dílo 18. k pouti kostelecké při návštěvě rodného kraje Arii do Es pro bas a lesní roh, kterou při velké mši v kosteleckém chrámu také sám po prvé zpíval“. Dne 1. srpna 1943 byla slavnostně odhalena mramorová pamětní deska na jeho rodném domě v Borotíně. Dále viz SOKA Tábor, fond Archiv

Jsme sdružení ve Svazu rodáckých spolků z Povltaví a Posázaví a přispíváme tak k zvelebení našeho Povltaví a Posázaví, které si vytýčil náš svaz.³³

Nezapomínáme na sirotky našich členů a poskytujeme jim u příležitosti vánočních svátků každoročně dar.³⁴

Naši členové nezapomínají na své rodiště a vydatně vypomáhají v zemědělských pracích v našem rodném městečku. V letošním roce odpracovali naši členové 3.360 hodin na zemědělských pracích v našem rodišti. Spolek každoročně pořádá 2 taneční zábavy pro členy.

Náklady, které byly vynaloženy spolkem ke splnění výše uvedeného programu, činily: Místnímu národnímu výboru poskytl dar na zřízení rozhlasu a telefonu do osady Kamenná Lhota Kčs 3.000,- Místnímu národnímu výboru – zakoupeny pro veřejnou obecní knihovnu knihy v hodnotě Kčs 4.358,-

Ředitelství školy – darovány školní knihy pro žáky a žákyně v hodnotě Kčs 2.914,-

Vydání publikace ‚Historický místopis Borotína‘ vyžádalo si nákladu Kčs 23.315,-

Na záchranu historického kostela Podolský Kostelec přispěl spolek částkou Kčs 14.100,-

Jednotě Sokol na postavení tělocvičny přispěno /kromě darů, které na naši výzvu poskytli přímo členové spolku/ Kčs 3.000,-

Sirotkům na nadílce k vánočním svátkům Kčs 3.350,-

Spolek má 264 členů, z toho 82 zakládajících. Ve vázané měně nemá Spolek žádných prostředků. Na volných vkladech má k dnešnímu dni Kčs 10.800,-

městys Borotín, obecní kronika 1915–1945 (1950), s. 128–129. Dostupné z: <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/200183/138> a <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/200183/139> [cit. 2016–10-28]. Autorem díla byl tábořský sochař Jan Vítězslav Dušek. Více ŠEDIVÝ, Václav. *Tábořský sochař Jan Vítězslav Dušek*. Tábor 2016, s. 188.

32) SOKA Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Spolek vedl korespondenci s Pěvecko-hudebním a divadelním spolkem Smetana v Telči, kterému byly zapůjčeny vyžádané skladby. Zajímavá je i zmínka o záplýčce vyžádaného notového materiálu, který byl uložen na borotínské faře. O zapůjčení skladeb projevil zájem Český rozhlas v Plzni.

33) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Na řádné valné hromadě svazu konané v Praze dne 27. října 1942 byl zvolen do výboru vedle dalších zástupců rodáckých spolků Alois Beroušek. V roce 1946 pak byl zvolen prvním místopředsedou svazu.

34) Tamtéž. V předvánočním čase byly pravidelně konány mikulášské nebo vánoční a novoroční besídky, na kterých byly děti členů obdařeny nadílkou. Poté následovaly vždy taneční zábavy pro členy a jejich hosty, jejichž výtěžek byl opět věnován do rozpočtu spolku. V čase masopustu byly v programu zařazeny maškarní veselice.

Pro rok 1950 plánujeme:

5 členských schůzí s kulturní přednáškou, vydání pohlednic k propagaci Borotína, uspořádání zájezdu členů do Lidic, Povltaví a Tábořska, uspořádání pietní slavnosti se Svazem národní revoluce, odbočky v Borotíně s odhalením památníku II. Odboje,³⁵ uspořádání 2 tanečních zábav s kulturní vložkou. Další program bude stanoven valnou hromadou, která bude upořádána v únoru 1950.

Předpokládaný příjem pro rok 1950 činí Kčs 10.000,-
Předpokládané vydání Kčs 9.500,-

Podáváme tuto zprávu a znamenáme se s pozdravem
Pětiletce zdar!

Podpis (Josef) Anděl, (Alois) Beroušek“

Druhá dochovaná zpráva hodnotí činnost spolku vykonanou v roce 1950.

„Spolek rodáků a přátel
Borotína a okolí
V Praze
V Praze dne 9. května 1951

Ústřední národní výbor hlav. Města Prahy,
oddělení spolkové.

Praha I.
Ulice Karolíny Světlé č. 4
Čj. 262-563-15-51-XXII-2959.

K dotazu ze dne 26. dubna 1951, předkládáme přehled činnosti za rok 1950 až do dnešního dne, neb činnost dřívější byla podána 23/XI.–1949.

K tamní výzvě sdělujeme, že jsme zapojeni do budovatelského úsilí naší republiky, jednak tím, že pracujeme na humánním a kulturním i hospodářském rozvoji rodného městečka Borotína. Loňského roku bylo našimi členy odpracováno při hospodářských pracích v Borotíně 2 350 hodin, což přispělo značnou měrou k plnění pětiletého

35) Při velké vzpomínkové slavnosti uspořádané dne 19. května 1946 v Borotíně byly odhaleny pamětní desky na domech popravených nebo zemřelých na následky mučení a zranění v době nesvobody, jejichž autorem byl tábořský sochař Jan Vítězslav Dušek. Pamětní desky nesou jednotný nápis „Svobodný domove vidino posledni“ s vyobrazením postavy ležícího mučedníka spolu se jménem (Karel Hronek, Božena Steidlová, František Vanžura, František Vyčichl, bratři Miroslav a František Zachariášovi) a biografickými údaji, místem úmrtí či popravy. Pamětní deska byla též odhalena i na domě Jana Píglu v Novém Kostelci. Blíže viz ŠEDIVÝ, V. *Tábořský sochař Jan Vítězslav Dušek*, s. 107 a 188. Tzv. tábořským odbojem se zevrubně zabýval historik a archivář Václav Krůta, který ve svých příspěvcích publikovaných ve sborníku *Tábořský archiv přináší svědectví o odbojové činnosti na Tábořsku v době nesvobody*. Blíže viz KRŮTA, Václav. *Tábořský odboj před Tábority. Tábořský archiv, sborník Státního okresního archivu v Táboře* (dále jen TA) 10. Tábor 2001, s. 451–485; KRŮTA, Václav. *Tábořský odboj před Tábority II. Zánik Krajského revolučně národního výboru Tábor*. TA 11. Tábor 2002, s. 333–373; KRŮTA, Václav. *Tábořský odboj před Tábority III*. TA 12. Tábor 2003–2004, s. 315–352; KRŮTA, Václav. *Tábořský odboj před Tábority IV*. TA 13. Tábor 2007, s. 201–249.

plánu. Pro rok 1951 jsou opět zapojeni na hospodářské práce mimo své stálé pracoviště. Jest pozváno 25 školních dětí na třídenní pobyt a prohlídku Prahy.³⁶ Členů má spolek 250. Majetek movitý a ani nemovitý není žádný. Prostředky k plnění programu jsou pouze členské příspěvky a dary členů. Hodláme vyvíjeti vlastivědné informace, činnost pro vlastivědné práce při min. vnitra za spolupráce svazu rodáckých spolků z Povltaví a Posázaví v Praze. Nevlastníme žádnou spolkovou místnost, neb schůze konáme v Praze II. v rest. „u Hortiků“ Na Moráni /komunální podnik/.³⁷ Pořádáno bylo pro členy div. představení „Hrádky s čertem“ v divadle DISK. Na toto představení bylo darováno 50 vstupenek závodní radě ČKD Sokolovo n. p. Libeň, za splnění pracovního programu. Na vánoce zakoupeno a darováno k obohacení školní knihovny knihy v ceně 1 890 Kč. Letošního roku byl podniknut zájezd do rodného městečka Borotína s kulturně osvětovým programem, při převzetí patronátu nad střední a národní školou.³⁸ Na splnění programu školy, darováno bylo 5 000 Kč. Program činnosti spolku pro volební období 1951 byl zaslán při zprávě po valné hromadě dne 5/III. 1951.

Dary, které byly poskytnuty spolkem výše uvedené, činily:

Knihy pro školní knihovnu	Kčs	1 890,-
Vstupenky závodní radě Sokolovo	Kčs	1 650,-
Ředitelství střední a národní škole	Kčs	5 000,-
Ve vázané měně nemá spolek žádných prostředků.		
Na volných vkladech k dnešnímu dni	Kčs	2 600,-

Podáváme tuto zprávu, znamenáme se s pozdravem

Podpis (Josef) Anděl, (Alois) Beroušek“

36) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Spolek u příležitosti plánovaného zájezdu rodáků do Borotína v den pouti 6. května 1951 požádal ředitele školy o uvolnění dvaceti dětí, které ve škole prospívají a jsou ze sociálně potřebných rodin, k návštěvě Prahy ve dnech od 18. až 21. května t. r. Program pro děti byl pečlivě připraven, stravování a ubytování bylo zajištěno u jednotlivých členů spolku, kteří se dobrovolně přihlásili. V programu zájezdu bylo plánováno navštívení Národního muzea, Národního divadla s prohlídkou, Staroměstské radnice, Vyšehradu, prohlídka lodí na nábřeží, návštěva Petřínské rozhledny, bludiště a hvězdárny, jízda lanovkou, návštěva Pražského hradu a katedrály sv. Víta. Za příznivého počasí by děti mohly naslouchat Loretánským zvonkům, poté si prohlédnout Černínský palác a Maroldovo panorama. Spolek žádal ředitelství školy, aby škola zařídila slevu na jízděm při cestě do Prahy a zpět. Též viz SOKA Tábor, fond AŠ Borotín, školní kronika 1940–1958, s. 160. Krátká zpráva o třídenním zájezdu devadesáti (!) dětí do Prahy konaném ve dnech 18.–20. června 1951. Dostupné z: <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/265/162> [cit. 2016–10–28].

37) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Spolek se scházel v pronajatých sálech restaurací v Praze. Příkladem společenských prostor na setkávání při spolkové činnosti byla restaurace „u Kunftů“ v Praze 6 – Vyšehrad, v kavárně Radio Paláce na Vinohradech, v paláci Metro, „u Hortiků“ na Moráni v Praze 2, v hotelu Beránek na Vinohradech, Měšťánské besedě, v paláci SIA v Praze 1 ap.

38) SOKA Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Roman Cikhart jako místopředseda borotínského spolku rodáků oznámil v dopise ze dne 13. ledna 1953 ředitelství a učitelskému sboru střední školy v Borotíně likvidaci spolku a ukončení patronátu nad školou s vysvětlením, že od roku 1951 spolek borotínských rodáků nemohl vykonávat žádnou činnost, z jejichž příjmů by mohl poskytnout peněžní či věcnou podporu. V závěru dopisu pisatel vyjádřil poděkování ředitelství a celému učitelskému sboru za péči věnovanou škole a mládeži s prosbou, aby byla mládež vedena k lásce k domovu a povinnosti pro tento domov oddané a nezištně pracovat. Dále viz SOKA Tábor, fond AŠ Borotín, školní kronika 1940–1958, s. 146. Dostupné z: <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/265/148> [cit. 2016–10–28].

Borotínský rodácký spolek disponoval písemnými dokumenty a tiskovinami, které byly vystaveny na oslavě 600. výročí povýšení města Borotín na město.³⁹ Členové spolku se zaobírali myšlenkou pomoci rodné obci zřízením místního muzea, ve kterém by byla na příkladu písemných dokumentů a opisů z archiválií připomenuta zaniklá sláva městečka Borotín s jeho okolím a novodobá expozice by byla zaměřena na činnost odbojové skupiny na Borotínsku v době druhé světové války.

Pro zpřístupnění Borotínska českým turistům byl předložen návrh na zřízení turistické chaty, která by byla nejvíce využívána pro rekreaci rodáků v letním období. V této věci byla vytištěna *Přihláška k upsání podílů na stavbu turistické chaty v Borotíně, resp. v jeho okolí*, v níž se uvádí důvod postavení turistického zařízení. Jak se uvádí v textu „...sobě i mnohým jiným umožníte, aby ve zdravém horském tamnějším podnebí v době letní užili tiché a klidné pohody a využili bohatých darů tamnějších lesů, v době zimní využili jedinečného terénu k zimním sportům. Státní dráhy vypravují tam v zimě z Prahy sportovní rychlíky každý týden.“⁴⁰ Na výborové schůzi spolku konané dne 18. října 1948 byla mj. projednávána možnost opatření pozemků pro rekreaci členstva ze spolkových peněz na vázaném vkladu a současně byly sděleny těžkosti, která se staví do cesty. Záležitost se více neprojednávala, a tak lze usuzovat, že návrh zřídit turistické zázemí pro rodáky a turisty nebyl naplněn.⁴¹

K podávání zpráv o místních událostech byla zajištěna služba dopisovatelky, kterou vykonávala sl. Řeháková. Jednou ze zpráv z Borotína byla informace o zamýšleném kácení kaštanů kolem sochy sv. Floriána na náměstí v souvislosti se záměrem o vybudování mostní váhy a sběrný mléka. V této záležitosti byla odeslána žádost na Okresní národní výbor v Táboře a Sedlčanech o provedení místního šetření. Z podnětu předsedy spolku Aloise Berouška byla odvíšována relace v rozhlasovém pásmu *Naše obce ve dvouletce*, ve které byla zmínka o borotínských kaštanech. „Znovu bylo... uvažováno o postavení mostní váhy a sběrný mléka. Měla být u kapličky sv. Floriána. ZNV však tento návrh zamítnul. Stalo se tak na zásah spolku rodáků v Praze, kteří nechtěli připustit, aby nevhlednou betonovou stavbou byl porušen starobylý ráz horní části náměstí. Ještě v r. 1948 MNV tuto otázku řešil... a znovu se usnesl, že se postaví u sv. Floriána.“⁴²

39) SOKA Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. V korespondenci je dochováno potvrzení o úschově a pozdějším předání do sbírek místního muzea od Romana Cikharta na straně předávající a Václava Skalického na straně přejímající. Dále také SOKA Tábor, fond Archiv městyse Borotín, obecní kronika 1915–1945 (1950), s. 104. Dostupné z: <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/200183/114> [cit. 2016–10–28]. Záznam v obecní kronice uvádí, že po oslavách vznikl úmysl založit muzeum a byl ustanoven jeho přípravný výbor, který se zaměřil na vypracování stanov. Avšak v roce 1936 byly zapůjčené exponáty vráceny majitelům. Zbytek byl uložen v bedně na půdě školy a vitrína zapůjčená tábořským muzeem byla postavena na chodbě školy s některými památkami nalezenými v okolí Borotína. O zřízení borotínského muzea blíže viz Jihočeská musea. *Jihočeský sborník historický*, roč. 7, s. 114, kde informace o oslavě 600. výročí povýšení Borotína na městečko v červnu 1933, kterou uspořádal učitelský sbor obecní a měšťánské školy ve školní budově. Výstavkou dochovaných památek byl položen základ pro utváření prostředí k založení místního nebo školního muzea. Předseda slavnostního výboru odborný učitel Václav Skalický vyzval občany, aby darovali do začátku budoucímu muzeu vystavené předměty. Na základě přijetí vyzvy o daru obecní zastupitelstvo v roce 1934 věnovalo pro účely muzea dvě místnosti v budově radnice.

40) SOKA Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí.

41) Tamtéž.

42) Tamtéž. Dále viz SOKA Tábor, fond Archiv městyse Borotín, obecní kronika 1915–1945 (1950), s. 157. Dostupné z: <http://digi.ceskearchivy.cz/200183/167> [cit. 2016–10–28].

Budovatelské úsilí vneslo do spolkové činnosti nové podněty pro rozvoj práce pro blaho rodné obce. Spolek uspořádal v únoru 1947 přednášku o chystaném regulačním plánu městečka Borotína a přípravných pracích k němu s akcentem na hospodářský a sociální rozvoj obce, kterou proslovil Ing. arch. Rudolf Hraba. Zásluhou nejmenovaného člena spolku byl Borotín zařazen v následujícím roce do scelovacího plánu obcí a při jeho uskutečnění byla poskytnuta subvence ve výši devadesát tisíc korun československých.⁴³

Spolek dohlížel na potřeby borotínské školy, kterou podporoval nákupem knih do žákovské knihovny nebo školních pomůcek. Ředitel školy Václav Skalický požádal v roce 1950 členy spolku o zakoupení váhy (decimálky) nebo epidiaskopu, který by byl využíván při výuce žactva. Členové spolku neměli na pořízení požadované pomůcky volně finanční prostředky, ale váhu škole zajistili.⁴⁴

Ukončení spolkové činnosti – likvidace spolku

Práce borotínského rodáckého spolku byla na příkaz Krajského velitelství národní bezpečnosti Praha Ústředního národního výboru hlavního města Prahy od roku 1950 ověřována.⁴⁵ Na vybrané činovníky spolku byly vypracovány kádrové posudky zaměstnavatelů, ve kterých byla potvrzena loajalita ke státnímu zřízení.⁴⁶ Svaz rodáckých spolků z Povltaví a Posázaví, jehož byl Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí v Praze členem, oznámil v roce 1951 své rozhodnutí zapojit se do vlastivědně-informační činnosti Ústředí pro vlastivědné informace při ministerstvu informací v Praze.⁴⁷ Na počátku ledna 1952 byl předseda spolku Alois Beroušek pozván k jednání ve věci přenesení činnosti krajských a rodáckých spolků do vlastivědných kroužků osvětových besed, kterého se nemohl z pracovních důvodů zúčastnit. Následně v dubnu téhož roku členové svazu rodáckých spolků diskutovali nad nastole-

43) SOKA Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí.

44) Tamtéž.

45) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Přípisem č. j. Spol–XXII–2959–4784/1950 ze dne 6. července 1950 byl obelán Místní národní výbor v Borotíně, který měl podat informaci o poskytnutí finančního daru místnímu národnímu výboru od spolku borotínských rodáků na zřízení rozhlasu a telefonu do osady Kamenná Lhota, na záchranu kostela v Podolském Kostelci, na postavení tělocvičny pro tělovýchovnou jednotu Sokol a věcného daru k doplnění obecní a školní knihovny. Zároveň žádal také o potvrzení, zda spolek udržuje nepřetržitě spojení s veřejnými činiteli Borotína, představiteli místního národního výboru a místní školy. MNV Borotín ve své krátké zprávě ze dne 15. července 1950 potvrdil, že „údaje o podporování zdejší obce a okolí jsou pravdivé a skutečně kdykoliv mohou všemožně nám podporují a ještě ... přijali patronát nad zdejší školou“. Krajské velitelství SNB v Praze provedlo na tuto zprávu záznam: „Proti trvání spolku není zatím námitek“.

46) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Žádosti o vypracování kádrových posudků na Aloise Berouška, Romana Cikharta a Josefa Anděla byly odeslány na příslušné Okresní národní výbory v Praze, dle příslušnosti. Šetření potvrzovala původní a současně povolání, majetek, příjem, případné členství v KSČ nebo v organizacích sloučených v Národní frontě, postoj ke státnímu zřízení, celkové chování a spolehlivost.

47) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/1313, Svaz rodáckých spolků. Ze sdělení pod. zn. Spol.-262a-554/8-I-51-XXII-1313 ze dne 8. května 1951 vyplývá, že ve svazu rodáckých spolků je sdruženo třicet rodáckých spolků z Povltaví a Posázaví a že všichni členové jsou zapojeni do masových organizací.

nou otázkou, zda spolkovou činnost ukončit nebo pokračovat dále jako vlastivědné kroužky v rámci osvětových besed.⁴⁸

Členové spolku rodáků a přátel Borotína a okolí v Praze na valné hromadě konané v únoru 1953 vyslechli v podání Romana Cikharta zprávu o účasti na schůzi v Ústředním národním výboru hlavního města Prahy konané dne 13. ledna 1953, kde se jednalo o možnosti zapojení spolku do vlastivědného kroužku při Osvětové besedě v Praze II. Jednatel Josef Anděl informoval členy o předání spisového materiálu na Místní národní výbor v Borotíně, jak bylo úředně ustanoveno.⁴⁹ Roman Cikhart doplnil referát jednatele a seznámil členy s vizí spolkového života v rámci osvětové besedy. Diskuzi doplnil JUDr. Křemen, jenž navrhoval, aby se uvažovalo o možnosti zapojení do vlastivědného kroužku osvětové besedy. Hlasováním o začlenění spolku do vlastivědného kroužku nebo bude-li spolek likvidován bylo rozhodnuto o dalším bytí či nebytí spolku. Z přítomných členů byly dva hlasy pro, devatenáct členů bylo proti zapojení do osvětové besedy, čímž bylo rozhodnuto o likvidaci spolku. Následně byla ustavena likvidační komise ve složení Roman Cikhart, Josef Anděl, Vlasta Konheferová, Josef Hrabák a Jan Lachout. Závěrem, jak bývalo zvykem, byla proslovena přednáška Romana Cikharta o vzniku a historii Borotína. V přátelském a srdečném ovzduší bylo rokování skončeno v pozdních večerních hodinách.⁵⁰

Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí v Praze v likvidaci podal zprávu adresovanou Ústřednímu národnímu výboru hlavního města Prahy, referát pro vnitřní věci, v níž likvidační komise informovala o vypořádání spolkového majetku. Vlastní jmění spolku bylo tvořeno finanční částkou 159 079,80 Kč a zápůjčkou podílníků na vybudování ozdravovny v Borotíně v úhrnné částce 107 060 Kč. Obojí majetek byl vložen na vázaných vkladech, které byly zrušeny zákonem č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, ze dne 30. května 1953, odd. IV. § 7. Volným majetkem v té době již spolek nedisponoval, neboť od doby jednání o přeměně spolku (od října 1951) nevybíral příspěvky a hotové jmění zcela vyčerpal. Tak bylo vyhověno formálním závazkům ze strany spolku, který od uvedeného data považuje svoji činnost za zcela ukončenou.⁵¹ Výměrem z 1. července 1953 Ústřední národní výbor hlavního města

48) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/1313, Svaz rodáckých spolků. Sdělení svazu rodáckých spolků Ústřednímu národnímu výboru hlavního města Prahy, referát pro vnitřní věci, ze dne 18. dubna 1952, o setkání sdružených rodáckých spolků, na kterém spolky vyjádřily svou ochotu dále pracovat jako „vlastivědně-propagační a regionálně-kulturní“ spolky.

49) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Václav Hořejš, kulturní referent MNV Borotín, dne 5. dubna 1953 vystavil potvrzení o převzetí listinného materiálu Spolku rodáků a přátel Borotína a okolí. Více viz SOKA Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. V této věci navrhuje Josef Anděl osobním dopisem ze dne 14. února 1953, před poslední valnou hromadou, Aloisi Berouškovi, předsedovi spolku, aby „věci zůstaly doma, neb jinak by musely být předány na ÚNV v Praze. ...Doufám, že se tam u vás najde ono místečko, kde budou tyto věci moci klidně odpočívat tak, aby to nebylo rozhrabáno.“

50) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959. Zápis o valné hromadě konané dne 22. února 1953, č. j. 12/53.

51) Tamtéž. Zpráva (č. j. 28/1953, likvidace spolku, 2 přílohy ze dne 2. června 1953) byla přijata Ústředním národním výborem hl. m. Prahy pod č. j. 202–84/2 s přílohami (opis zápisu usnesení valné hromady o dobrovolném rozejití spolku a potvrzení o předání spolkového archivu Místnímu národnímu výboru v Borotíně k uložení v místním archivu).

Prahy, referát pro vnitřní věci, vzal na vědomí zprávu o dobrovolném rozejití spolku a propadnutí spolkového jmění při měnové reformě. Tímto aktem byl spolek vymazán ze spolkového katastru.⁵²

Archivní materiál Spolku rodáků a přátel Borotína a okolí v Praze byl vybrán dne 16. května 1956 v úřadovně Místního národního výboru v Borotíně spolu s dalšími archiváliemi pocházejícími z tzv. městského archivu. Dne 30. října 1956 byl sepsán zápis o provedené skartaci, v jehož příloze je uvedena položka *Agenda spolku rodáků obce Borotína v Praze, 1945–1952*. Vybrané archiválie byly následně odvezeny k trvalému uložení v tehdejších Okresním archivu v Táboře.⁵³

Závěr

Dvanáctileté období úctyhodné a záslužné práce pro rodnou obec a její okolí bylo po mnoha letech opětovně připomenuto vydáním rukopisu Romana Cikharta, který byl nalezen ve skříni v půdním prostoru školní budovy.⁵⁴ Nález učinil Pavel Schafferhans, který rukopis připravil k vydání, vybral obrazový doprovod a opatřil doslovem a ediční poznámkou. V práci je uveden životopis Romana Jana Cikharta, nar. 4. února 1886 v Borotíně,⁵⁵ zemř. 10. září 1957 v Praze. Roman Cikhart byl významný pedagog, regionální historik, vlastivědný a kulturní pracovník, v neposlední řadě také člen spolku borotínských rodáků.⁵⁶ Jeho záslužné dílo na poli regionální historiografie je úctyhodné. Svými příspěvky zveřejněnými v odborných časopisech⁵⁷ nebo vydanými monografiemi Roman Cikhart přiblížil bohatou historii obcí a měst Tábořska.

52) AHMP, spolkový katastr, SK–XXII/2959, Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí. Koncept výměru č. j. 202–84/2 z 1. července 1953 adresovaného Josefu Andělovi, bývalému jednateři.

53) SOKA Tábor, spis o fondu Místní národní výbor Borotín, zn. B 537. POUSTKA, Karel. *Okresní archiv v Táboře: průvodce po fondech a sbírkách*. Tábor 1958, s. 159.

54) CIKHART, Roman – SCHAFFERHANS, Pavel, ed. *Paměti městečka Borotína*. Borotín 2012, 231 s.

55) Státní oblastní archiv v Třeboni, oddělení Třeboň, Sbirka matrik Jihočeského kraje, matrika narozených římsko-katolického farního úřadu Borotín, svazek z let 1875–1904, s. 164. Dostupné z: <http://digi.ceskearchivy.cz/cs/2361/185> [cit. 2016–10–28].

56) CIKHART, R. – SCHAFFERHANS, P, ed. *Paměti městečka Borotína*, s. 213–227.

57) *Český jih, Tábor, Národní politika, Národní osvobození, Časopis společnosti přátel starožitností českých*. Redigoval *Věstník jihočeských muzeí* (od roku 1913) a *Kraj kalicha* (od roku 1923), do kterých rovněž přispíval odbornými statěmi; *Jihočeský sborník historický* (od roku 1931), který zásluhou profesora Františka Michálka Bartoše (1889–1972) a Romana Cikharta získal významné renomé v oblasti regionálních periodik. Společnost pro zachování husitských památek v Táboře, již byl členem a od roku 1940 i předsedou, vydávala od roku 1928 tento odborný časopis. Zde v rozpětí let 1928 až 1956 bylo publikováno více jak osmdesát článků a staří. Mnohé cenné práce vydal Cikhart vlastním nákladem (*Borotín: Nástin historický*. Borotín 1909; *Mimulost městečka Borotín*. Tábor 1913).

Obr. 1: Propagační tiskovina podporující sbírku na opravu kostela v Podolském Kostelci. Státní okresní archiv Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí, Praha.

ZELENÝ KOSTELEC.

Na vrchu jako obrovitý dub
nad doly, stádem protáhlych ční kup,
z kulaté kapličky, kamenný oltář hostí,
vzrostl věky do své dnešní vznešenosti.

Mocnými čerpal život kořeny
z vesnic, jež kolkolem jsou skupeny,
z hlubiny duší, které v jasné pobožnosti
tu žily; z těl tlí kolem drámu jejich kosti.

Žel, schudly duše, stravu nezbytnou
už obru k velikosti neskytnou;
ve vyčerpané půdě zůstal ještě zpřímá,
viak zeslábl jak stařec, který v stoje dřímá.

Veliké stromy jako jáhnové
odění v dalmatiky zlatové
v krásný den jeseň drám, kněze velebného,
hle, podpírají, roudy k svátku oděného.

Požehnej, starče, krásné krajíně,
vieliké duši v každé dědině,
ať najdou starý poklad předků - zakopany,
mož nezničil je, lupiči je neobraný.

Matičko Boží, stesk tvůj veliký,
jsi opuštěna svými poutníky,
tvůj chátrající dům cíl vroucích prosch býval,
kdy pod prapory vlajícími zastup zpíval.

Vrch stidil, jako vdova tady dlít,
že děti tvé zas navrátí se, snít;
mamonom ruce uzavřené otevřítí
jsi mocna: stánek tvůj se opět musí skvítí.

FRANTIŠEK KAŠPAR

CA7

Obr. 2: Propagační tiskovina podporující sbírku na opravu kostela v Podolském Kostelci, s. 2. Státní okresní archiv Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí, Praha.

S návratem svobody opět povstal ze ssutin po pětiletém úředním uzavření a důkladné opravě kostel Narození Panny Marie

NA KOSTELCI U TÁBORA

nejstarší a nejpamátnejší kostel celého tábořského kraje

V neděli dne 14. září 1947 oslaví svou

I. POUŤ

za osobní účasti J. E. Dr. JOSEFA HLOUCHA,
nově jmenovaného biskupa českobudějovického,
který věnuje Kostelci svou první návštěvu v diecési

POŘAD

Dopoledne:

8:30 hod. tichá mše svatá

10 hod. přijezd a přivítání J. E. Dr. J. Hloucha, který bude mít slavnostní kázání a pontifikální mši svatou, načež bude následovati svěcení nových zvonů pro Borotín, Nový Kostelec a Řevnov

Při mši svatě bude provedena slavnostní mše do Es pro sóla, smíšený sbor a varhany, dílo 20. borotínského rodáka, slavného hudebního skladatele a kantora v Telči J. E. Kypřty (1813 - 1878). - Učinkuje pěvecký sbor „Smetana“ z Telče na Moravě. - Řídí prof. Mátl. - U varhan prof. Dr. Vachulka

Odpoledne:

14:30 hod. staroboleslavský Zdravas a loretánské litanie
15 hod. kázání a svátostné požehnání

Přijďte všichni přivítat v počtu co největším nového arcipastýře, na kterého jsme sedm let čekali

Nejbližší železniční stanice: Chotoviny a Balkova Lhota
Přímé spojení autobusy v 9:30 hod. od nádraží v Táboře a Chotovinách

Č. A. T. Praha

Obr. 3: Propagační tiskovina (pozdávka) ke slavnostnímu aktu otevření kostela v Kostelci u Táboře (Podolský Kostelec). Státní okresní archiv Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí, Praha.

F. R. V. DRAŽAN Borotínský:

J i h o č e s k é m u B O R O T Í N U.

Až v šeru borotínské zříceniny budu sladce spát,
každý Jihočeš tu bude smutně stát
a rozjímat o slávě hradu = =
jenž s přírodou a zubem času se musí o místo rvát,
aby jej mohli Táboráci obdivovat !

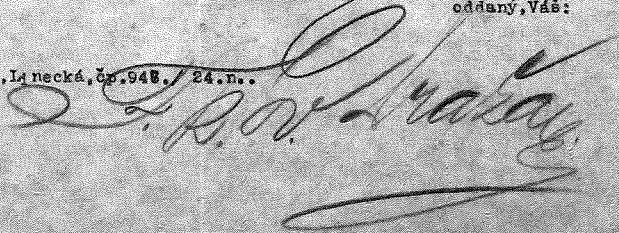
Požehnej, mály Bože, lid i jejich rodné lány,
požehnej městečko BOROTÍN se slavnou zříceninou,
nechť slavné činy Borotínáků jsou vždy prací obetkány
a spojené pro český národ vřelou modlitbou !

==...==

Věnováno "Spolku rodáků a přátel městečka Borotína u Tábora a okolí v Praze" k valné hromadě Letá Páně 1945.

S přátelským pozdravem,
oddaný, Váš:

Praha XIV. - Nusle II., Lánecká, čp. 948, 24. n. n.

Obr. 4: Báseň *Jihočeskému Borotínu* věnoval člen Spolku rodáků a přátel Borotína a okolí v Praze a novinář F. R. V. Dražan Borotínský. Státní okresní archiv Tábor, fond Spolek rodáků a přátel Borotína a okolí, Praha.

TÁBORSKÝ ARCHIV

Sborník Státního okresního archivu Tábor

Vydal ČR – Státní oblastní archiv v Třeboni, Státní okresní archiv Tábor
ve spolupráci s Novou tiskárnou Pelhřimov, spol. s r. o.

Svazek 17, Tábor 2016

Uspořádala: Alena Daňková

Technická redakce: Hana Hubáčková

Za věcnou správnost odpovídají jednotliví autoři

Návrh obálky: Mgr. Bohumil Smrčka (z předlohy mapy Martina Zeilera, Topographia Boemiae, Moraviae et Silensiae atc., durch Mattheum Merin, Frankfurt a. M 1650)

Fotografie: Daniel Kovář, Karel Vošta, Ondřej Chlapec, Alexandra Tesáříková, Kateřina Lemberková

Účelová publikace

Náklad 250 výtisků

Vytiskla Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s r. o., Krasíkovická 1787, Pelhřimov

Neprodejně